

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr
22/1986-87 med anledning av vtm Jan-
Erik Lindfors lagmotion med förslag
till landskapslag angående ändring av
vägtrafiklagen för landskapet Åland.

Landstinget har den 1 december 1986 inbegärt lagutskottets yttrande över det i lagmotionen ingående lagförslaget. Med anledning härav får utskottet, som hört polismästaren Björn Andersson och trafiksäkerhetskonsulenten Carola Wahlfors, värdsamt anföra följande.

I motionen föreslås en sådan ändring av 14 § 2 mom. vägtrafiklagen för landskapet Åland (27/83) att även personer över 12 år skulle tillåtas cykla på gångbana i fall särskild cykelbana inte finns anlagd och om oskäligen olägenhet för de gående inte uppstår. Förslaget har motiverats med att cykeltrafik på trottoarer och i esplanader förekommer trots att detta är förbjudet och att sådan trafik kunde tillåtas åtminstone i avvaktan på en ytterligare utbyggnad av de särskilda cykellederna.

Enligt 14 § 2 mom. vägtrafiklagen får barn under 12 år cykla även på gångbana om därav inte uppstår oskäligen olägenhet för gående. Bestämmelsen intogs i 1983 års vägtrafiklag och motiverades av önskemål att öka trafiksäkerheten för de barn som ännu inte uppnått trafikmogen ålder och därför inte kan röra sig tryggt bland motordrivna fordon. Det uttalades dock samtidigt att tryggheten för cyklande barn och övriga cykeltrafikanter i första hand i mån av möjlighet borde förbättras genom att cykelbanorna byggs ut. Undantaget från den allmänna regeln om förbud mot cykelåkning på gångbanor har sålunda uttryckligen tagit sikte på att skydda barnen i trafiken.

Utskottet konstaterar att riskerna för olyckor i trafiken avsevärt skulle öka om man genom en lagändring generellt skulle tillåta cykelåkning på alla gångbanor (trottoarer, parkgångar etc.). Fotgängarna är den kanske mest oskyddade gruppen vägtrafikanter vars situation ytterligare kunde försvåras om cykeltrafik allmänt skulle förekomma på de vägar som nu är reserverade enbart för gående. Erfarenheterna från orter där cykelåkning allmänt tillåtits på gångbanor är inte heller positiva.

Enligt 6 § vägtrafiklagen är vägtrafikanter skyldiga att följa anvisning för trafiken som meddelats genom vägmärken. Om anvisningen innebär avvikelser från trafikre-

gel, skall anvisningen följas. Vägmärken uppsätts enligt väghållarens beslut. Det finns såiunda möjlighet för väghållaren att genom skyltning tillåta cykeltrafik även på gångbana om de lokala förhållandena medger detta och åtgärden anses motive-rad. Enligt landskapsförordningen om trafikankvisningar (35/86) kan anläggas såväl gemensamma cykel- och gångbanor (märke 413) som parallellt löpande cykel-och gångbanor (märke 414 och 415), vilka avskiljs från varandra genom en målad linje eller kantstensmarkering. Det kan enligt utskottets mening finnas orsak att överväga om inte kombinerade cykel- och gångbanor i större utsträckning än hittills kunde tillåtas, framförallt i Mariehamns stad, på områden där det särskilda cykelvägnätet inte är färdigutbyggt. Nödig hänsyn bör härvid självfallet tas till säkerhetsaspekterna.

Utskottet har med beaktande av vad som framkommit i ärendet beslutat avstyrka motionen. Utskottet understryker dock samtidigt betydelsen av att även cyklisternas beteende i trafiken ägnas uppmärksamhet i samband med övrig trafikövervakning.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet värdsamt föreslå

att Landstinget måtte förkasta det i lagmotionen nr 16/1986-87 ingående lagförslaget.

Mariehamn den 26 augusti 1987.

På lagutskottets vägnar:

Curt Carlsson
viceordförande

Lars Ingmar Johansson
sekreterare

Närvarande vid ärendets avgörande behandling: viceordföranden Curt Carlsson samt ledamöterna Andersson, Börje Eriksson och Jan-Erik Lindfors.